

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník II.

DUBEN 2008

č.4

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

Pane, zůstaň s námi, neboť se připozdívá a den se nachýlil. I vešel tedy dovnitř, aby zůstal s nimi. Když byl s nimi u stolu, vzal chléb, pronesl nad ním požehnání, rozlámal ho a podával jim. Vtom se jim otevřely oči a poznali ho. (Luk). Dej, Pane, abychom tě poznali ve tvém slově a když se s tebou setkáváme v Eucharistii.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Úmysl všeobecný: Aby křesťané ve složitých situacích dnešní společnosti hlásali svým životem Kristovo vzkříšení jako zdroj naděje a pokoje.

Úmysl misijní: Aby budoucí kněží v mladých církvích byli více duchovně formováni k hlásání evangelia jejich národům.

Úmysl národní: Aby se pro mnohé rodiče stal prospěch rodiny přednějším, než výhodná pracovní místa.

Úmysl farní: Aby všichni věřící v našich farnostech prožili letošní velikonoce v úsilí o prohloubení a zvrucnění své víry.

Z FARNÍCH MATRIK :

V měsíci březnu 2008 odešli na věčnost a byli pohřbeni :

7. března:

Františka Maňasová - 84 let
Dolní Lhota 69

29. března:

Anna Dočkalová - 72 let
Sehradice 72

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství z 25. února 2008

Drahé děti!

V tomto milostiplném čase vás znovu vybízím k modlitbě a odříkání. Ať je váš den propleten malými, vroucími modlitbami za všechny ty, kteří nepoznali Boží lásku. Děkuji vám, že jste přijaly moji výzvu."

MÁME NAŠE DĚTI TRESTAT?

Pohledu na děti, skotačící a hrající si během mše svaté, jsme dnes již zcela uvykli. Při svém láskyplném pohledu na ně bychom si měli uvědomit, že mezi jeden z úkolů rodiny patří také děti dobře vychovat a tím je připravit na jejich budoucí život ve společnosti.

Důležitý aspekt při výchově představuje autorita. Ta je přímo nezbytná. Avšak v dnešní moderní demokratické době často opomíjena. Dítě potřebuje znát hranice svého jednání a právě rodičovská autorita mu je má stanovit. Někteří rodiče se však bojí, aby své dítě neutiskovali, proto je raději rozmazlují, jiní zase mají malé sebevědomí a mají strach, aby něco nepokazili. Dítě pak reaguje tím, že neposluchá. Co dělat pro to, aby dítě poslouchalo? Především je nutné, aby se rodiče domluvili a měli na dítě stejné nároky. Ty je dál třeba vysvětlovat, nacházet slova, kterým děti rozumějí, převádět své požadavky do jejich chápání. Varujme se toho vychovávat donucováním. Dítě se učí poslouchat zákazy v období mezi 8. měsíce a 2. rokem. V tomto věku by mělo zažít důrazné ne. Zákaz pro ně neznámá to co zákaz pro dospělého, který jej chápe jako potírání jeho osobní svobody. Pro děti zákazy představují ochranu před nebezpečím, které ony samy neznají. Když dítě neposlechne, musí následovat trest. Pouhé vysvětlování občas nestačí. Pokud dítě kousne, ať je matka kousne také. Pochopí tak vážnost činu. Tresty by měly být voleny inteligentně a přiměřeně (nechat uklidit, zaplatit, splnit nějaký úkol v zájmu rodiny), bez ponižování a beze svědků. Tělesné tresty nejsou řešení, ale rychlý pohlavek je lepší než žádná reakce. Svou roli při výchově hraje také osobní příklad. Slova, po kterých nenásleduje skutek, vedou k psychologické hluchotě dítěte. Slova a skutky se musí doplňovat. Proto i příklad je třeba patřičně okomentovat. Jinak jej dítě nenásleduje a stává se pouze pasivním pozorovatelem. Další věcí, na kterou bychom neměli zapomenout, je naučit naše děti slušnosti a zdvořilosti, ale také brát zřetel na druhého, pohotově nabídnout pomoc tomu, kdo ji potřebuje. Pokud je takovéto chování dítěti vštípeno před dospíváním, stává se to pro ně reflexem.

O dané problematice se více dozvíte v těchto knihách: Patrik Delaroche: *Rodiče, nebojte se říkat NE*, Portál 2000, a Jiřina Prekopová: *Malý tyran*, Portál 2000.

*Zpracováno podle knihy Patricka Delarocheho *Rodiče, nebojte se říkat NE**

Martina Orlovská

POKOJ A DOBRO

VII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná media

56. Celoživotní vzdělávání a vzdělávání dospělých je nutností

„Je velký omyl domnívat se, že když lidé ztratí víru, nebudou věřit v nic. Budou věřit v cokoliv. Víra by měla obsahovat méně teorie a více z dobrodružství lásky. Když lidé protestují proti náboženské výchově a tvrdí, že se dětská mysl má rozvíjet samostatně a bez ovlivňování dospělých, zřejmě netuší, že by jejich argumentace znemožnila jakoukoli výchovu. Když jim ale vadí Boží soud, proč musí popírat lidskou důstojnost? Někdy mám pocit, že by lidé zapálili svou vlastní stodolu, jen aby shořel kostel. Někteří by dokonce rozmlátili svůj poslední nábytek, jenom aby získali hůl na církve. Těžko můžeme obdivovat fanatiky, kteří pro svou lásku ke svému neviditelnému světu chtějí zničit náš viditelný svět. Co však říci o těch, kteří z nenávisťi k onomu světu chtějí zničit tento svět? Vždyť chtějí obětovat samu existenci lidstva kvůli neexistenci Boží. Chtějí zničit základní etiku života z podivné a fanatické pomsty k někomu, kdo neexistuje.“ (G. K. Chesterton 1874 - 1936).

Proto k výše uvedené problematice reaguje i Závěrečný dokument PSKC v ČR 2007, když v čl. 213 říká: Křesťanská výchova je činnost církve s výraznou katechetickou dimenzí. Je zaměřena především na mládež a uskutečňuje se přednostně v prostředí věřící rodiny a katolické školy ve spolupráci s dalšími institucemi a mládežnickými hnutími, jako je např. společenství farnosti či společenství mladých. V čl. 214 konstatuje, že: Mnozí z pokřtěných rodičů nejsou následkem nedostatečné výchovy z dětství a chybějící katecheze dospělých schopni křesťanské výchovy svých dětí. Křesťanská výchova chápána důsledně jako proces charakteristický svědectvím radostně či alespoň ochotně prožívaného života z víry a trpělivým dialogem - sdílení zkušenosti života z víry - v mnoha rodinách místní církve vyhasíná, nebo dokonce vůbec nezačala. Důraz je kladen v čl. 219 na biblická studia, která zůstávají stále východiskem a základem katecheze, vzdělávání dospělých a studia teologie. Poznání Písma je nutnou součástí trvalého a systematického vzdělávání všech věřících. Obnova a rozvoj potřebného vzdělávání dospělých v církvi jsou spojeny s velkodušným uvolněním vhodných kněží pro práci na teologických fakultách a s podporou formovaných laiků ve vzdělávacích a formačních institucích při uplatnění jejich dosaženého teologického vzdělání (čl. 217).

Vyučovat někoho, aby byl přiveden k víře, je úkolem každého kazatele a také každého věřícího (Sv. Tomáš Akvinský, Summa theologiae, III, 71,4, ad. 3). Při výchově mohou také spolupracovat ti z věřících laiků, kteří k tomu mají schopnosti a připraví se na to (KKC čl. 906).

Pad 56. Zájmové vzdělávání mládeže i dospělých ve volném čase je velkou příležitostí pro křesťanská sdružení v rámci občanské společnosti. Vzdělávání dospělých je ve stále se měnícím světě nezbytné a mělo by být podporováno státem i církvemi. Tam je křesťansky inspirováno, otevírá porozumění pro kulturu obecně a pro její křesťanské prvky zvláště. Významná je školní výchova k sociální a zdravotní službě, sloužící k přípravě pracovníků v katolické charitě a křesťanské diakonii, dnes bohatě rozvětvené na ekumenickém základě.

Je mnoho vzdělanostních deficitů z minulosti i současnosti: jsou to témata jako vztah vědy a víry, morálky a ekonomiky, mravní důsledky techniky, vztah církve a politiky atd. Vyniká tu úkol prohloubit a pěstovat povědomí evropské sounáležitosti, spolupracovat na tom, co se nazývá „duše Evropy“. Církve musejí podporovat a rozšiřovat strukturu mimoškolských vzdělávacích institucí, jako je Česká křesťanská akademie, Moravskoslezská křesťanská akademie, diecézní centra pro šíření křesťanského sociálního učení a další humanitní sdružení, pečující o výchovu, jako jsou YMCA, Akademická YMCA a další.

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

IV. Vedoucím osobnostem - a vůbec všem - v podnikání a finančnictví s apelem na rozum

14. Dokument Pokoj a dobro je pro trh s přívlastky „sociální“ a „ekologický“

(pokračování)

„Křesťané, kteří se aktivně podílejí na dnešním hospodářsko-společenském pokroku a bojují za uskutečnění spravedlnosti a lásky, mají být přesvědčeni, že mohou velice přispět k pokroku lidstva a světovému míru. Ať je jejich činnost, individuální nebo sdružená, zářným příkladem. Ať si získají naprosto nezbytné odborné znalosti a zkušenosti, ať zachovávají při své činnosti pozemské správný řád a věrnost Kristu a jeho evangeliu, aby tak byl celý jejich soukromý a společenský život proniknut duchem blahoslavenství, zejména chudoby.“ (GS čl. 72)

Někteří diskutující vytýkali dokumentu textovou nevyváženost těchto dvou stránek pracovních vztahů. Ale rovnováha svobody a odpovědnosti je jedním z ústředních témat dokumentu Pokoj a dobro. Autoři připouštějí, že možná nedokázali svůj důraz na morální řád dostatečně zdůvodnit. Stará moudrost Desatera Božích přikázání ukazuje cestu k pravé svobodě, jež chrání před zhoubnými důsledky jednání proti řádu. To je nesporně jeden z pilířů evropské civilizace. Civilizovaný život vyžaduje dobrovolnou kázeň v zájmu harmonického společenského soužití. Péče o spravedlivý řád, dodržování zákonů a etických norem, především ze strany mocných, je ve společnosti zdrojem důvěry a umožňuje spolupráci. Z této civilizace vyrostl liberální demokratický kapitalismus, na ní spočívá dlouholetá stabilita a prosperita. Smyslem dokumentu Pokoj a dobro je přispět ke hledání cesty do této civilizace. A současně hledat poučení, jak se vyhnout ničujícím důsledkům jednání proti řádu. (Žeň 14)

Máme každý z nás ještě v živé paměti jaké ohromné částky vynakládali komunisté na účely propagandy a na organizování světové revoluce, což vedlo k radikální politické polarizaci. Východ, zvláště SSSR, byl pod diktátorskou nadvládou bezohledného marxismu, který se zakládal na mocné ideologii a nevyčerpatelném arzenálu lží. Západ byl ustavičně ohrožován potenciálním násilím ze strany mohutných levicových sil, které byly vystaveny vlivu marxistických stran, propagandě a fascinací, vycházející z Ruska a také nadějí vkládaným do socialistické společnosti. Důsledkem polarizačního krizového střetu bylo rozpoutání druhé světové války Hitlerem se všemi hrůznými následky. Hitler válku prohrál díky jedinému muži, Winstonu Churchillovi. Jemu vděčíme za vznik pevné koalice mezi západními demokraciemi a Ruskem, která posléze Hitlera a jeho spojence porazila. Následkem toho bylo, že se v poválečné polarizaci staly levicové síly mocnější než dříve.

S fašismem bylo skoncováno, ale pak vypukla ještě hrozivější studená válka mezi Východem a Západem. Východ byl přitom pod železnou pěstí komunistické diktatury stmelěn více než kdy jindy, zatímco západní demokracie byly vnitřně jako předtím rozštěpené a podkopávané levicí, která byla podněcována Sověty, agitujícími v celém světě proti takzvaným kapitalistickým zemím Západu. Přesto zvítězili svobodné demokracie, otevřené společnosti Západu. Nebyly to ony, kdo se zhroutil na základě svých vlastních a trvale otevřeně diskutovaných vnitřních napětí. První naopak se zhroutil vysoce integrovaná a dokonale unifikovaná diktatura Východního Německa a strhla se sebou do záhuby mocné jednotné sovětské impérium. Naopak i přes vnitřní rozdělení tyto svobodné společnosti vydržely: byly to otevřené společnosti. Naopak uzavřené, zapečetěné a pomocí železných řetězů pohromadě držený dům se vnitřně zhroutil a rozpadl na své složky. Otevřené společnosti zvítězily a sovětské impérium prohrálo, aniž z východní nebo západní strany padl byt jen jediný výstřel.

Co bylo příčinou té nemoci, jež vedla ke smrti marxismu? Marxismus umřel na marxismus. Či přesněji řečeno: marxistická moc umřela na neplodnost marxistické teorie. Možná, že marxistická teorie, marxistická ideologie byla dost chytrá; ale odporovala faktům dějin a společenského života; byla to teorie naprosto mylná a krajně domýšlivá. A její četné chyby a teoretické omyly byly příkrášlovány nesčetnými malými i velkými lžemi. Lhaní podepírané brutálním uplatňováním moci a násilí se brzy staly běžnou intelektuální výbavou diktátorsky vládnoucí třídy komunistů v Rusku. Tento svět lží se

smrskl v intelektuální černou díru, neomezenou sílu všechno pohltit, zahubit a proměnit v nic. Byl setřen rozdíl mezi pravdou a lží. Duchovní prázdnota nakonec požírala samu sebe. Takže marxismus umřel na marxismus, a to už dávno. „Kapitalismus“ v Marxově smyslu už neexistuje. Společnost, jakou znal Marx, prodělala velké, obdivuhodné revoluce.

Kdysi nesnesitelně těžká a vyčerpávající manuální práce, kterou musely vykonávat miliony mužů a ještě více žen, v našich západních společenstvích vymizela. Tato radikální změna je skutečnou revolucí, za niž vděčíme rozmachu technologie. Nastal opak toho, co Marx předpovídal. Dělníkům se už nedaří tak špatně a mnozí z nich jsou ve svém životě v západních demokraciích docela spokojeni. Levice ovšem - jak rudá, tak zelená - dělá stále stejnou propagandu a šíří pověru o nelidskosti našeho světa, že jde u nás všechno špatně atd. Historicky viděno, je však naše společnost nejlepší a nejspravedlivější společností, jaká kdy na světě existovala. Není to už očividně ta společnost, kterou Marx kdysi označil jako „kapitalistickou“: a není důvodu, proč bychom měli sami sebe klamat a nazývat ji tak. „Kapitalismus“ v tom historickém smyslu, jak tohoto pojmu užíval Marx, se nikdy na světě nevyskytoval. Nikdy neexistovala společnost s inherentní tendencí ve smyslu Marxova zákona o vzrůstajícím zbídačování nebo skrytá diktatura kapitalistů. To všechno byl a je pouhý blud. Jistě, život na počátku industrializace byl strašně těžký. Avšak industrializace znamenala také rostoucí produktivitu a brzy též masovou produkci. A masová výroba našla pochopitelně cestu k masám. Marxův historický obraz a jeho prorokování jsou nejen nesprávné, ale nemožné: nelze přece masově vyrábět něco, co je podle jeho učení určeno pro stále menší počet bohatých kapitalistů! Takže opravdu platí: Marxův kapitalismus je nemožný myšlenkový konstrukt, chiméra. Aby tuto chiméru zničil, shromáždil však Sovětský svaz dosud nevidaný zbrojní arzenál, včetně jaderných zbraní, odpovídajících řádově asi 50 milionům bomb jako byla hirošimská, ne-li více. To vše proto, aby zničil imaginární peklo kvůli jeho domnělé nelidskosti. Realita sice jistě nebyla a ani není žádné nebe, ale přece jen měla a má k nebi blíže než komunistická skutečnost. A na uskutečnění řádu spravedlnosti a lásky se mají křesťané aktivně podílet.

/VI. Měřinský/

27. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Viléma Schwarz, faráře v Újezdě v letech 1934–1937

V období, kdy správu naší farnosti přejímá jako nový farář P. Vilém Schwarz, se začínají jak na naší zahraniční tak vnitropolitické scéně vyostřovat poměry v důsledku nástupu Hitlera k moci v našem sousedství. V r. 1933 se nemění poměry k lepšímu, na což reaguje papež PIUS XI. encyklikou *Mit brennender Sorge* („S palčivou starostí“) z r. 1937, v níž se vyslovil proti nacionálnímu socialismu. ČSR jako hrázi proti nacismu dával Vatikán najevo zřetelné sympatie. Tehdejší vztahy mezi oběma smluvními stranami modu vivendi se podobaly tichému spojenectví s významem pro nás spíše morálním než faktickým. Pro rady Vatikánu v tomto polarizujícím se období měly otevřený sluch jen málokteří z politiků demokratických zemí - a politikové totalitních zemí pro ně projevovali pouze pyšné pohrdání.

Vztahy mezi katolíky a jejich politickou složkou a československým státem měly pozitivní vzestupnou tendenci. Výjimku představovala na rozdíl od Šrámkových lidovců na Slovensku Hlinkova ľudová strana, která přešla natrvalo do opozice se silícími protičeskými tendencemi. Vatikán neschvaloval, že obě katolické strany zřetelně dbají více na nacionální než na náboženskou složku svých programů a ještě méně mu bylo po chuti soupeření monsignorů, kteří stáli v čele obou stran. Pro nikoho nebyly tajemstvím velmi málo vřelé vztahy mezi Šrámkem a Hlinkou, nebo jeho nástupcem ve vedení ľudové strany Jozefem Tisou. Napomínání ke svornosti pomáhalo většinou jen málo, nicméně aspoň v jedné věci dosáhl Vatikán úspěchu, jež vedoucí čs. politikové museli vysoce ocenit. V prosinci 1935, když šlo o zvolení Masarykova nástupce do funkce prezidenta republiky, mons. Tiso a ostatní poslanci ľudové strany uposlechli důtklivého pokynu papežského nuncia Rittera a podpořili v parlamentě při prezidentské volbě svými hlasy kandidáta Edvarda Beneše. Pro celistvost republiky nepředstavovaly slovenské

snahy o autonomii primární nebezpečí, jejich rizikovost tkvěla v tom, že mohly být a také vskutku byly zneužity proti československému státu německými nacisty, i když v Hitlerových plánech na zničení ČSR pravým „trojským koněm“ nacistů byla Henleinova sudetoněmecká strana. Státotvornost čs. katolíků a jejich národní spolehlivost ukázala se rovněž v situaci, kdy se čs. státníci zamýšleli nad současnou úlohou a místem, jaké má zaujímat čs. demokracie v konceptu evropských států. Tehdy zvítězila opět katolická idea cyrilometodějská, jež znamenala kulturní most mezi Východem a Západem. Tato myšlenka se stala základem státní ideologie a druhý prezident republiky Eduard Beneš ji dokumentoval osobní návštěvou Velehradu r. 1937 a svým tamním projevem

Vývoj tedy šel od revoluční protikatolické ideologie husitské, která byla pro svou úzkou nacionalitu, jednostrannost a zápornost překonána, ke kladům obou katolických idejí. I malý národ se může stát důležitým velkými myšlenkami. Radovat se z toho mohl vedle českého laika především český kněz. Katolický český kněz, který tak velký podíl měl při vzkříšení národa českého za války (1. sv.), sami vůdcové odboje vydali mu nejlepší svědectví od prvního okamžiku našeho osvobození, hlásil se opět k ochotné spolupráci, ale byl bezmála z národa vylučován... A hle, ten, jenž zprvu byl vylučován, stal se posléze nepostradatelným, neboť za ním stál dobrý katolický lid.

P. Valentin Zavadil (1930 - 1933) odešel z Újezda dnem 20. srpna 1933 za faráře do Spytihněvi, kde ustanoven od srpna 1933. Dne 21. srpna ujal se duchovní správy horlivý zdejší kooperátor P. Josef Máčel, jmenován jsa od 1. srpna 1933 administrátorem zdejší rozsáhlé farnosti. Působil zde sám s velkou horlivostí až do 2. května 1934, tedy přes půl roku, kdy přišel nově ustanovený farář. Stává se jím P. Vilém Schwarz. Jmenován zdejším farářem od 1. května 1934. Narozen v Brně v Zemské porodnici dne 25. května 1906. Ordinován 5. července 1930. Působil po svém vysvěcení co kooperátor ve Valašské Bystřici, polit. okres Valašské Meziříčí. První jeho štace byla obtížná, ale rád tam byl. Od 1. dubna 1932 ustanoven I. kooperátorem v blízkém Rožnově pod Radhoštěm, okres tentýž. V Rožnově dařilo se mu výborně, byl tam oblíben. Od 1. srpna 1933 do 28. února 1934 byl tam administrátorem. Administrování se mu tak zlíbilo, že zatoužil býti farářem. V lednu 1934 podal si žádost arc. konsistoři v Olomouci o Újezd u Vizovic. Žádost jeho vyřízena příznivě. Od 1. května 1934 jak už výše uvedeno, stal se zdejším farářem. P. Josef Máčel, bývalý administrátor zdejší, odvolán byl na jeho dřívější místo do Rožnova p. Radh. co kooperátor. Odešel dne 23. května 1934 s platností od 1.V.1934. Nový a přítom mladý farář zůstal zde sám. Brzy po svém příchodu nechal opravit studnu a vyčistit. Jedná se o dolejší studnu.

Od 24. května 1934 do 2. srpna 1934 obstarával farář duchovní správu sám. Podle jeho výpisku bylo hojně zaopatřování. 3. srpna 1934 nastoupil I. kooperátor faráře Schwarze P. Metoděj Trunečka, narozen v Křemenci u Konice r. 1910, ordinován v Olomouci r. 1934. Nepobyl zde dlouho, neboť 23. listopadu 1934 byl přesazen za kooperátora do Dřevohostic. Povahy byl milé a dobrý katecheta ve škole. Příchodem kooperátora stal se farář nejmladším farářem, jenž měl kooperátora v celé rozsáhlé arcidiecézi olomoucké. Také jistě zvláštnost. S kooperátorem se měli rádi, vždyť se znali ze semináře. Žel, že brzy P. Metoděj odešel na jiné působiště. Farář opět osaměl v rozsáhlé farnosti, a to od 24.11.1934 do 2. srpna 1935. Duchovní službu mohl vykonávat v rozlehlé farnosti úplně sám díky Bohu proto, že byl úplně zdrav. Náboženství vyučoval 26 hodin týdně. Na velikonoce 1935 mu pomáhal František Petrů, jáhen ze Slopného. Vystrojil mu 7. července primiční hostinu. Farář, aby mohl pohodlněji vykonávat duchovní správu, opatřil si auto, čímž se notně zadlužil. Farář pořídil zelené dalmatiky a ornát, poněvadž byly k primici P. Petrů potřebné a pak, koná se zde každého roku pouť na slavnost Navštívení Panny Marie (neděle po tomto svátku), a jelikož chrám je zasvěcen sv. Mikuláši, nemůže býti slavena pouť v lit. barvě bílé, nýbrž jen zelené. Ornát s dalmatikami se pořídil za 1.500 Kč, na nějž přispěl značným darem pan Jan Šimák (přezdívkou Švehlák), zdejší kostelník. Pro auto pořídil farář nákladem 300 Kč garáž z bývalé konírny. R. 1936 jelikož farář viděl, že hospodářství nevynáší, poněvadž pracovní síly byly drahé a farář na všechno doplácel, podal žádost o Komňu, okr. Uh. Brod. Byl pro tuto presentován, ale nenastoupil, jelikož farníci byli zarmoucení a jeho odchodu si nepřáli. Proto se nenechal investovat a zůstal v Újezdě. Aby farář zbavil se tíživých dluhů, dal výpověď své hospodyně a vzal k sobě své rodiče, kteří žili na penzi ve Višňovém u Mor. Krumlova.

Spojenými silami podařilo se hmotné poměry dát do pořádku. Hospodářská stavení byla v ubohém stavu, jelikož se dlouho neopravovala. Štít stodoly se odloupl a hrozil spadnutím. Pilíře už byly také zchátralé, proto konkurenční výbor na nátlak farářův uvedl tento desolátní stav s nevšední ochotou do pořádku. (Oprava, mimo dřevo, které dodal farář z obročního lesa, ač tomu nebyl povinen, vyžádala si značný náklad.) Ze svého pak farář provedl další opravy: plot, vrata u stodoly, studně dolní, vnitřek chlévu, nechal vydláždit dvůr od síně do chléva. Pokoj v 1. patře nechal též svým nákladem vymalovati a podlahu natřít. Garáž bylo nutno zvětšit nákladem 270 Kč a pořídil zábradlí před garáž. K tomu potřebné sloupy a všechny sloupy ku plotu byly vzaty z poražených dubů v zahradě horní. Přestárlá hruška před farní budovou byla skácena.

VI. Měřínský

K ZAMYŠLENÍ

Bůh k člověku promlouvá skrze stvořenou Skutečnost a jeho slova jsou absolutním tichem mimo naši realitu. Bůh je Slovo, stejně je tomu i v jeho řeči, které musíme naslouchat. Je to neustálá rozmluva, nevyčerpatelná píseň lásky, harmonie bez hranic, nikdy nekončící rozhovor. Ano, Bůh promlouvá skrze všechny existující věci, skrze logiku, která jim vládne, skrze cíle, k nimž kráčíme. Sám mi neříká, že On je krása, ale ukáže mi ji v nádherném západu slunce, nebo ve šplouchání oceánu. Neříká mi, že je věčný, ale každý den mě nechá s novým překvapením hledět na jitřenku.

Neříká mi, že je život, plodnost, ale dá mi pole plné zralého obilí. Neříká mi, že musím umřít, ale nechá mě zemřít. Neříká mi, že vstanu z mrtvých, ale ukáže mi vzkříšeného Krista. Neříká mi, že na mě myslí a že miluje, ale vloží do mého srdce lásku, jakou miluje on. Neříká mi, co mám dělat, ale neustále mi to ukazuje v mém svědomí, kde trvale přebývá. A vy se ptáte, co to je Bible – psané Slovo Boží... Právě to jsem vám chtěl sdělit, když jsem říkal: Boží realita promlouvá k realitě naší. Je to opravdu „já v tobě, ty ve mně“ – aby všichni byli jedno (srv. Jan 17,21).

Carlo Carretto

CO VÁS ZAJÍMÁ... MŮŽEME DŮVĚŘOVAT BANKÁM?

Banka má v moderní ekonomice více funkcí, ale její základní úlohou stále zůstává vyhledávání nabídky a poptávky po financích. Banka funguje tak, že ten, kdo má bohatství a chce ho šetřit, za to dostane odměnu, a ten, kdo má plány, ale nemá potřebné peníze (rodiny a podnikatelé), tyto peníze může získat. Když někde banky nejsou nebo nefungují dobře, nastávají různé problémy; ten největší a nestarší se nazývá lichva a vzniká nikoli z přebytku bank, ale z jejich nedostatku.

Moderní tržní ekonomika by byla bez bank a půjček nemyslitelná, jak dobře ví držitel Nobelovy ceny za mír Muhammad Yunus, který vyžadoval, aby se právo člověka na půjčku stalo novým základním lidským právem. Dnes by neexistovala skutečná demokracie ani rozvoj, kdyby lidé nemohli realizovat své plány a možnosti. Problémem však je, že ještě dnes je velká část lidstva ze systému půjček vyloučena a není považována za hodnou důvěry bank. Proč? Banka je podnik a jako taková dělá obchody, pokud má záruky. Mnoho chudých záruky nemá, a tak s bankami neobchoduje. Dnes jsou v Evropě banky ekonomickými subjekty, které mívají nejvyšší zisky, vlastní obrovské nemovitě majetky a svým zaměstnancům (hlavně vrcholovému vedení) dávají jedny z nejvyšších platů, podle mne až příliš vysoké. Zde vznikají problémy.

Banka je samozřejmě podnikem, ale to není zdaleka její jediná role. Má totiž primární sociální funkci, která není jen ekonomická. Velkou a jednou z nejzávažnějších nemocí dnešního ekonomického systému je, že byly finanční instituty transformovány na ziskové podniky. A jestliže banka maximalizuje zisk stejně jako každá kapitalistická firma, vzniká základní a nevyhnutelný konflikt mezi akcionáři (jimž jdou zisky) a klienty (rodinami a podnikateli).

Bankám často jejich investiční záležitosti nevycházejí, a proto aby maximalizovaly zisky, převádějí zodpovědnost i následnou ztrátu na své klienty. Banky by měly sice být výkonnými podniky, ale neziskovými, stejně jako univerzity nebo nemocnice, které se neobohacují, ale dávají růst ostatním, a hlavně těm nejposlednějším. Čirá fantazie? Vracím se z Palerma, kde byla slavnostně otevřena sicilská pobočka Etické banky, která vznikla s cílem nevytvářet zisk, ale sloužit obecnému prospěchu. Není to sen, ale krásná skutečnost.

Luigino Bruni – Nové město

HYPOTEČNÍ KRIZE V USA JE ZÁVAŽNĚJŠÍ, NEŽ SE PŮVODNĚ ZDÁLO

Přelévá se i do Evropy, kde zbrzdí ekonomickou výkonnost, a nelze se domnívat, že naše země zůstane nedotčena. Hypoteční platby u nás už ostatně vzrostly. Co to znamená pro řadového občana kromě utažení opasku? Nepochybně podnět k zamyšlení. Abychom totiž rozuměli situaci otevřené ekonomiky země střední velikosti v globalizovaném světě. Za bývalého režimu sváděli někteří lidé na „bolševika“ i své vlastní hříchy. Při vši důvodné kritičnosti vůči naší současné politické reprezentaci, vládní i opoziční, by bylo dobré vědět, že nelze připisovat všechny strasti, které život přináší, jen a jen na její účet. Vláda například nemůže ovlivnit světové ceny ropy, které se neblaze promítají do našich domácích rozpočtů. Nelze rovněž nevidět, že zdánlivě velkorysá, leč neprozíravá úvěrová strategie mnohých bankovních domů má protějšek v obdobně neprozíravé lačnosti občanů, jejich klientů. „Velká krize“ 30. let měla svou předehru v konzumní dychtivosti, kterou nastartovala euforie po strádáních první světové války... Proč máme to všechno vědět? Abychom nenaletěli populistickým slibům neodpovědných politiků a jejich stran, až nás začnou ujišťovat, že právě oni jsou těmi povolányými spasiteli.

*Katolický týdeník
připravil Václav Ulrich*

KDO TĚ OPIL ROHLÍKEM A KÁZAL, KAM CHCEŠ JÍT.....?

Budou Velikonoce. Postní období je náročné, předsevzetí se nedaří, člověk ani nestihá zajít na křížovou cestu. Do schránky nám přišel leták od Alberta, Velikonoce za nízké ceny.

Na přední straně vepřová kýta naaranžovaná v obrovské vaječné skořápce, symbolu Velikonoc.

Ogaři už se těší na kokina, že budou vyhrkávat a budou peníze. Letáky ve schránce nám říkají, že máme oslavit svátky jara, z každých druhých vchodových dveří se šklebí oranžová zajíci. Speciální vydání všech časopisů nám radí, jak vyzdobit dům, byt, zahradu. Buďte v pohodě, buďte free, užijte si svátky jara. Tvořivé ženy vyrábějí velikonoční aranžmá, větvičky kroucené vrby a barevná vajíčka na nich. Máme novou Miss a v Tibetu jsou vraždění nevinní.

V kostele je ticho, hluboký klid. Pár lidí, mimochodem stejných jako každý rok, chystá obřady, nacvičuje se zpěv a posvátná liturgie.

Co jsou vlastně Velikonoce? Svátky jara a probouzející se přírody, nebo svátky vzkříšení Ježíše Krista? Nenechme si sebrat bohatství, které je skryté v hlubokém osobním prožívání liturgie. Moje kmotřenka mi poslala zajímavé video, odkaz na něj koluje prý už nějaký čas mezi křesťany na internetu.

(Video je umístěno na serveru youtube.com, na požádání zašlu odkaz.)

Několikaminutový snímek zachycuje vztah člověka s Ježíšem, hraje tam několik postav. Hlavními jsou Ježíš a mladá dívka. Do jejich vztahu vstupuje černě oděný borec, dívku obloučí a odloučí Ježíšovi. Pak následuje chlapík s balíkem peněz, vyzývavě oblečená krásk, která ukazuje „jak na chlapy“, a ještě další postavy. Po určité době je dívka zmatená, zoufalá, nešťastná, sahá po nozi, chce si podřezat žíly. V posledním okamžiku

se podívá na Ježíše a zahodí nůž. Chce zpátky za ním, ale musí přeprat 5 postav, které teď mezi nimi stojí a nechtějí ji jen tak k němu pustit. Po dlouhém boji je dívka přepere a skončí u Ježíše.

V jeho náručí jako malá ovečka.

Sentimentální? Možná, ale o tom to je. Život nebo smrt.

Přeju Vám, abyste se nenechali opít rohlíkem.

Aneta Váňová

Láska k bližnímu by nebyla tak těžká, kdyby ti bližní nebyli tak blízko.

G. Meiner

OHLÉDNUTÍ ZA VELIKONOCEMI 2008 VE FARNOSTI HORNÍ LHOTA

Každý z nás ví, jak důležité jsou Velikonoce, na které jsme se celou dobu postní připravovali. Znamenají pro křesťana největší svátek v roce, neboť Pan Ježíš zemřel na kříži pro nás a za nás.

(ZELENÝ ČTVRTEK) Večer před svou smrtí, kdy byl Pán Ježíš zrazen a smutný, přece pamatuje na každého z nás. Jaké bohatství, milost a lásku nám dává, když touží být s námi stále ve svatostánku, aby mohl být pokrmem našich duší, naším přítelem a pomocníkem.

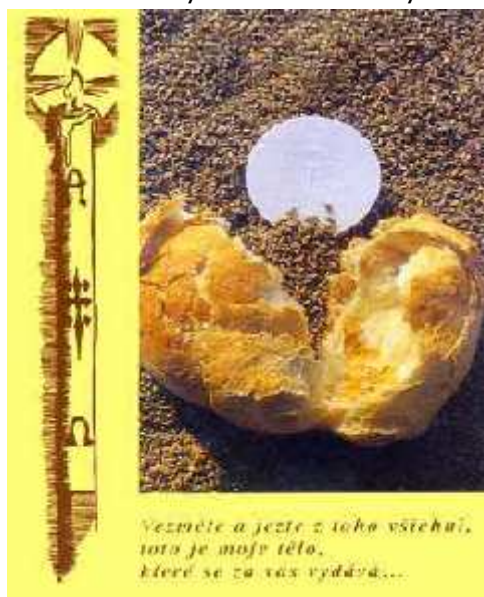
(VELKÝ PÁTEK) Pan Ježíš v hrozných mukách, ponížení, opuštěnosti a potupě umírá na kříži. Z kříže slyšíme Jeho slova: „Dokonáno jest!“ Stojíme uchvácení v zamyšlení. Kéž bychom i my mohli na konci svého života říci: „Vše jsem splnil, co mi Bůh uložil a s důvěrou se odevzdávám do Jeho rukou.“

(BÍLÁ SOBOTA) Cítíme v hloubi duše, že se stalo něco velkého. „Kristus včera i dnes, začátek i konec, alfa i omega. Kristus je Pán všech věků, on vládne dějinám, jeho je království i moc i sláva po všechny věky věků. Amen.“

(ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ) Tato slova pro nás znamenají nevýslovnou radost – vítězství života nad smrtí, milosti nad hříchem, pravdy nad lží, radosti nad smutkem. Proto obejmeme kříž a dívejme se na Krista.

Také naše farnost prožívala tyto velké svátky společně ve farním kostele. Pána Ježíše zde zastupoval kněz, a také každý z nás měl možnost se aktivně podílet v rámci svých možností a schopností na slavení velikonočních obřadů a stát se tak nenahraditelným a jedinečným sklíčkem v nádherně seskládané mozaice, věnované našemu Vykupiteli.

Jednotlivé dílky krásné mozaiky tvoří:

- Ti, kteří připravovali a aktivně se podíleli na pobožnostech „Křížové cesty“
- Ti, kteří uklízeli, krásně vyzdobili a připravili kostel
- Ti, kteří pomáhali knězi při obřadech – kostelnice, akolyté, lektoři a ostatní pomocníci
- Ti, kteří ministrovali, a kteří se k této službě zodpovědně připravovali
- Ti, kteří zpívali „Pašije“, litanie, žalmy a doprovázeli hudbou a zpěvem – muži, schola, varhaník

- Ti, kteří se zbožně účastnili velikonočních obřadů, přiváděli své děti a celé rodiny
- Ti, kteří měli služby u Božího hrobu
- Ti, kteří jsou staří a nemocní a nemohou se zúčastnit obřadů, ale přesto jsou s námi v modlitbách
- Ti, kteří se setkávají s Ježíšem při návštěvě kněze, modlí se za farnost, vyprošují jí milost a obětují svá trápení
- Ti, kteří „klepali“ po našich vesnicích k oslavě Boží a vše si uzpůsobili časově tak, aby se účastnili také velikonočních obřadů ...

Pocit sounáležitosti byl umocněn setkáním na faře na „Bílou sobotu“ po slavné mši svaté. P. Tomáš Strogan přišel s tímto nápadem na schůzku farní rady, která tuto možnost setkání s velkým nadšením přivítala. Babičky, maminky a dívky napekly zákusky, P. Tomáš zajistil „tekutiny“ a několik nadšenců nachystalo farní dům. Setkání farníků všech věkových kategorií společně s knězem bylo moc příjemné a zase nás posunulo blíž k sobě navzájem a tím i k Bohu.

Chtěla bych poděkovat P. Tomášovi za jeho skvělou nabídku, mohla by se z toho stát krásná tradice, ale také všem, kteří přispěli svým dílem do překrásné velikonoční mozaiky. Náš Pán ji určitě ocení. Proto neustávejme v horlivosti a modlitbách, protože Bůh je pramenem milosti a všeho požehnání.

Mgr. Eva Řeháková

TO JÁ ZNÁM

Manželská krize v rodině vrcholila. Manželé se dohodli, že se nebudou rozvádět „kbůli dětem“, a že budou podnikat aspoň občas společně akce jako dřív, aby děti byly „v pohodě“, ale jinak si budou žít každý po svém.

Sedmiletý prvňáček přiběhl z hřiště, kde lítal s kamarády. Měl červené tváře a zářil spokojeností. „Dobře, že jsme se tak dohodli,“ pomyslela si matka. „Je tak spokojený, nic netuší, nemá smysl mu kazit dětství, nějak už to kvůli těm dětem vydržím. Hlavně kvůli tomuhle kloučkovi....“

Chlapec svlékl svetr a tiše přišel do kuchyně, kde matka chystala večeři. „Bude rajská,“ usmála se na synka. „Tu máš přece nejrady a táta taky.“ Chlapec se chvíli zamýšleně díval na matku a najednou řekl: „Já už s tátou nekamarádím.“ „A proč prosím tě,“ podivila se matka, „táta tě má přece rád.“ „Já vím, ale tebe nemá rád, to já poznám,“ řeklo dítě a vědoucím pohledem se zpříma podívalo do matčinych překvapených očí.

Děti poznají nepravdivost v lidských vztazích lépe než dospělí....

Helena Chvátalová,
Malá povzbuzení pro mámy a táty
připravila D.Kořenková

DOBROTIVOST

- ve slovech vytváří důvěru,
- v myšlení vytváří hloubku,
- v sebedarování vytváří lásku.

Lao-č

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI BŘEZNU – ÚJEZD

1. dubna : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Lidmilu a Josefa Hověžákovy, rodiče, sourozence, švagry, synovce Františka a Boží požehnání pro živé rodiny Za Aloise Maniše, Marii Novotnou a Boží ochranu pro živou rodinu
2. dubna : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za živou a + rodinu Ambrůzovu Za Aloise Hořáka, rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
3. dubna : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Janků, syna, rodiče Ambrůzovy, rodinu Černobilovu a dar zdraví pro živou rodinu Za Zdeňka Bodláka, manželku, bratra Karla, duše v očistci, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
4. dubna : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Josefa Kabelu, rodiče z obou stran, švagra, švagrovou, dar zdraví a Boží požehnání pro živé rodiny Za + Jaroslava Matulíka, Františku, rodiče, duše v očistci, pomoc Boží a ochranu Panny Marie
5. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + rodinu Slovákovu, Marii Pavelkovu a dar zdraví pro živou rodinu Za + Štěpánku a Františka Andrysovy a jejich sourozence
6. dubna : Neděle 3. neděle velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + Josefa Kráčalíka, rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Josefa Kozubíka, bratra, rodiče z obou stran, živou a + rodinu doma i v cizině Za + Marii Častulíkovu, syna Josefa a ochranu Boží pro živou rodinu Za + Aloise Petru, jeho rodiče, sestru, dva švagry, dary Ducha svatého a Boží pomoc pro živé rodiny
7. dubna : Pondělí Sv. Jana Křtitele de la Salle, kněze	17.35 Új.:	Za + Františka Frýželku, rodiče, vnučku Janičku, dary Ducha svatého, Boží ochranu a dar víry pro živé rodiny <i>o. Jan: Za farníky</i>
8. dubna : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Stružkovy, syna, snachu a rodiče z obou stran Za + Aloise Marcaníka, jeho manželku, rodiče z obou stran, dar zdraví, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro celou rodinu
9. dubna : Středa Ferie	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Ludvíka, Marii a Andělu Machů, ochranu a dar zdraví pro živou rodinu Za + Ignáce Čičelu, + manželku, + rodiče Váňovy a jejich rodiče; dar zdraví pro živé rodiny
10. dubna : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Aloise Barčůcha, jeho rodiče, rodiče Pavelkovy, Drábkovy a ochranu Boží pro živou rodinu Za + rodinu Peřestou, Horáčkovu a Boží požehnání pro živou rodinu
11. dubna : Pátek Sv. Stanislava, biskupa a muč.	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za + rodiče Machů a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Bohuslava Kozubíka, rodiče, bratry, snachu a Boží ochranu pro živou rodinu
12. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za Josefa a Marii Kovaříkovy a duše v očistci Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání na Velehradě
13. dubna : Neděle 4. neděle velikonoční Sv. Martina I. papeže a mučedníka	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.: 14.30 Lo.:	Za + rodiče Machů, syna Františka, manželku, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci Za syna Miroslava, + rodiče Jurkovy a Frýželkovy, jejich + děti a duše v očistci Za + Annu Petru a vnuka Luboška Za farníky (sv. křest) Za + Aloise Bobála, + zetě, dvoje rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
14. dubna : Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za Jana Barčucha a Boží ochranu pro živou rodinu
15. dubna : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodiče Ptáčkovy, + rodiče Mozgvy, jejich děti, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu Za + manžela, rodiče, duše v očistci a živou rodinu
16. dubna : Středa Ferie Sv. Bernardetty	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za rodiče Hlavičkovy, Machů, živou rodinu a duše v očistci Za Františku a Aloise Janíkovy, živou rodinu a duše v očistci

Soubirousové		
17. dubna : Čtvrtek Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za rodiče Vaculínovy, jejich + děti, Jana Barcucha a Boží požehnání pro živé rodiny Za + rodiče Buryánkovy a duše v očištění
18. dubna : Pátek Ferie	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za Andělu a Františka Honkovy, rodiče Okaté, dceru Marii, celou + rodinu Václavíkovu, duše v očištění a dar zdraví pro živé rodiny Za + Ludmilu Šustkovu, rodiče Šustkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
19. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za rodiče Zichovy, děti, živou a + rodinu Za + rodiče, dva bratry, dvě sestry Trchalíkovy, Františka Trochtu a Boží požehnání pro živou rodinu
20. dubna : Neděle 5. neděle velikonoční Vzpomínková mše svatá na Ploštině	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.: 11.00 Pl.:	Za + Vladimíra Kráčalíka, rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Bohuslava Šustka, rodiče Dubcovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Holé, syna Stanislava, Františka Fojtíka, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Jana Machů, + rodiče Šimonů, jejich rodiče, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za umučené na Ploštině
21. dubna : Pondělí Sv. Anselma, biskupa a učitele církve	17.35 Új.:	Za Emila Hybla, dceru Františku a Boží ochranu pro živou rodinu
22. dubna : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + Marii Hlavicovu, rodiče Hlavicovy a Soukupovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + rodiče Húšťovy, dva syny, snachu, Josefa Štěpaníka a Boží požehnání pro živou rodinu
23. dubna : Středa Sv. Vojtěcha, biskupa a mučedníka	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za Josefa Kamenčáka, syna Jiřího, sestru Stanislavu, rodiče Hedviku a Josefa, duše v očištění a pomoc Boží pro živou rodinu Za prarodiče Čičelovy, Urbaníkovy, Marii Stolaříkovu, Františka Petráše a dar zdraví pro živou rodinu
24. dubna : Čtvrtek Sv. Jiří, mučedníka	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za + rodinu Strečanskou, Kollárovu, Štefkovu, dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu Za + rodiče Machučovy, děti, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu
25. dubna : Pátek Sv. Marka, evangelisty	15.20 Új.: 18.30 Sl.:	Za živou a + rodinu Martincovu, Januškovu, Machů a Veličkovu Za + rodiče Machů, Kovářovy, zete, rodinu Petrášovu, dar zdraví, ochranu a Boží požehnání pro živé rodiny
26. dubna : Sobota Ferie	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Na poděkování Pánu Bohu za 50 let společného života a přijatá dobrodíní s prosbou o Boží požehnání pro děti a vnuky Za + Barboru a Marii Šalavovy a duše v očištění
27. dubna : Neděle 6. neděle velikonoční	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 8.20 Dr.: 9.45 Új.:	Za + Miroslava Strušku, + Ludmilu a Františka Barcúchovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu Za rodiče Rakovy, rodiče z obou stran, sestru Růženu, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu Za Stanislava Strušku a Boží požehnání pro celou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 70 let života
28. dubna : Pondělí Sv. Petra Chanela, Sv. Ludvíka Marie Grigniona,	17.35 Új.:	Za + Jiřího Machů, dceru Annu, Jana Machů, jejich manželky, rodiče a Boží požehnání pro živou rodinu
29. dubna : Úterý Ferie	17.35 Új.: 19.00 Dr.:	Za živou a + rodinu Kovářovu a duše v očištění Za rodiče Fojtů, syna Stanislava, dva zete, jejich rodiče, duše v očištění a Boží ochranu pro celou živou rodinu
30. dubna : Středa Sv. Pia V., papeže, sv. Zigmunda, muč.	17.35 Új.: 18.30 Sl.:	Za + Jiřího Mikuláška, + rodiče Polomíkovy, jejich rodiče, sourozence, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živé rodiny Za Irenu Kozubíkovu, duše v očištění a živou rodinu

POŘAD BOHOSLUŽEB V MĚSÍCI BŘEZNU - HORNÍ LHOTA

3. dubna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Šenovské, Hlavicovy, + syny, zetě, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
4. dubna : Pátek Ferie	17.45	Za + Vladimíra Hlavíčku, vnuka Břetislava Hlavicu, duše v očištění a celou živou rodinu
5. dubna : Sobota Ferie	17.45	Za živé a + členy živého růžence
6. dubna : Neděle 3. neděle velikonoční	6.55 9.40	Za Annu Slovákovu, manžela, dceru Annu, syna Václava, Boží požehnání pro živou rodinu Na poděkování Pánu Bohu za 50 let života
10. dubna : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodinu Berčíkovu, Tomanovu a celou živou rodinu
12. dubna : Sobota Ferie		Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová kněžská povolání na Velehradě
13. dubna : Neděle 4. neděle velikonoční Sv. Martina I. papeže a mučedníka	6.55 9.40	Za + rodiče Jurákovy, Matuchovy, celou živou rodinu a duše v očištění Za + Františka a Marii Ulrichovy, jejich rodiče, celou živou a + rodinu
17. dubna : Čtvrtek Ferie	16.00	Na poděkování Pánu Bohu za dožití 60 let a 40 let společného života s prosbou o dar zdraví a Boží požehnání do dalších let
19. dubna : Sobota Ferie	17.45	Za + rodiče Slovákovy, dva syny, Marii Martincovu, Boží požehnání a pomoc pro živou rodinu
20. dubna : Neděle 5. neděle velikonoční Vzpomínková mše svatá na Ploštině	6.55 9.40	Za + rodiče Josefa a Marii Kozubíkovy, + Františka Macíka, živou i + rodinu Grygarovu a Večerkovu Za farníky (sv. křest)
24. dubna : Čtvrtek Sv. Jiří, mučedníka	16.00	Za + Františka a Zdenku Odehnalovy, jejich rodiče, celou živou a + rodinu
26. dubna : Sobota Ferie	17.45	Za Milana Žáčka a celou živou rodinu
27. dubna : Neděle 6. neděle velikonoční barva bílá, 409,-, 407	6.55 9.40	Za + rodiče Pláškovy, syna Vincence a Boží ochranu pro živou rodinu Za + Marii Kozubíkovu, syna, + rodiče Kozubíkovy, Januškovy, duše v očištění, živou a + rodinu

SUPERMAN A TI DRUZÍ

Zdá se, že ve světě úžasných technických možností prožívá většina lidí jen život hrdinů akčních filmů a nekonečných televizních seriálů. Před očima se odvíjejí osudy lásek a nelásek, rozchodů, úspěchů i podrazů a jsme svědky jakési samozřejmosti nesmrtnosti hlavních postav. Ty pak neohroženě běhají v dešti kulek a střepin, bez zaváhání se vrhají do soubojů proti velké přesile útočníků, v nichž samozřejmě vítězí, nebo jen s malými šrámy vystupují ze zřícených letadel či z havarovaných hořících vozů. Myslím si ale, že pod tíhou této ze všech stran se valící virtuální reality, tak vzdálené skutečnému lidskému životu, mnozí lidé touží po hrdinech z masa a kostí, kteří mohou posloužit jako vzor či model pro hledání pravdy, smyslu a kvality lidského života.

Věřím, že navzdory všem virtuálním supermanům se těmi pravými hrdiny stávají právě ti, kteří chtějí opravdově žít pro druhé v povolení, k němuž je zavolal Pán.

Víš, že i ty se můžeš stát Božím hrdinou, jehož příklad přivede druhé k následování?

CO BYCH TI MOHL DÁT?

Ze zkušenosti jednoho kněze naší diecéze, který zemřel v pověsti svatosti, nabízím inspiraci pro osobní prožití dnů s Pannou Marií.

Dotyčný byl silný kuřák, vykouřil až 60 cigaret denně. Jednou šel 1. května na procházku do polí. Modlil se a přitom jej napadlo: „Co bych ti, Panno Maria, mohl dát?“

A najednou věděl, že právě to kouření.

Zhasil svou poslední cigaretu a všechny abstinenční muka nabídl za své pacienty, protože byl lékař. A právě to byla cesta, na které jej Panna Maria doprovázela až k tomu, že se později stal vnitřně šťastným, a proto i vyhledávaným knězem.

JAN KŘTITEL DE LA SALLE

zakladatel řádu FSC

narozen: 30. dubna 1651 v Remeši, Francie

zemřel: 7. dubna 1719 v Rouenu, Francie

patron křesťanského vyučování, učitelů a vychovatelů (od r.1950)

„Šlechticem byl od narození, a ještě větším šlechticem byl svými ctnostmi.“ Tato slova, napsaná na hrobě Jana Křtitele de la Salle, charakterizují život a povahu velkého kněze a pedagoga, který změnil celé školství ve Francii a zavedl lepší učební metody. Richard Kralík o něm říká: „Jeho postava zůstane po všechny časy ideálem učitele.“

Po vysvěcení na kněze r. 1678 se stal Jan Křtitel de la Salle, narozený r. 1651 v Remeši, kanovníkem ve svém rodném městě. Vzdělaný a soucitný mladý muž měl vždy srdce a oči otevřené pro bídu nižších vrstev obyvatelstva. Především ho dojímal utrpení dětí a mládeže z těchto rodin. Zde chtěl pomáhat, zde viděl svou úlohu.

Tak založil tento kněz r. 1679 v Remeši svobodnou školu pro hochy, stejné zařízení, jaké existovalo už pro děvčata. Učitele, kteří se k němu přidružili, vzal Jan Křtitel do svého domu a zaopatřil je. Když jednoho dne zjistil, že si učitelé dělají obavy o své živobytí, šel napřed dobrým příkladem: vzdal se svého místa kanovníka, které zastával od r. 1667, a tím se zřekl i svého příjmu. Svě dědictví po otci rozdál chudým. Příbuzní, kteří už viděli ve váženém členu své rodiny kardinála, se zhrozili jeho počínání.

Ze společnosti učitelů chudých, kteří žili pod jednou střechou, se konečně vytvořilo jakoby samo od sebe sdružení: „bratři křesťanských škol“ (školští bratři). V r. 1684 složili Jan Křtitel de la Salle a jeho spolubratři sliby jako klášterní komunita. Nové sdružení se rychle rozšířilo ve Francii.

V mnoha městech této země vznikly další svobodné školy. Byly založeny nedělní školy pro pracující mládež, reálky, učitelské semináře a ústavy pro zanedbané chlapce. Jan Křtitel prosadil, že místo vyučování jednotlivých žáků bylo zavedeno vyučování ve třídách a že se dostávalo první výuky ne už v latině, ale v mateřštině. To byl začátek francouzské obecné školy. Vzdělávání, které poskytovali školští bratři, spočívalo v živém křesťanství. Znovu a znovu říkával Jan Křtitel: „Kdo nezná Ježíše Krista, nemůže být dobrým vychovatelem mládeže“.

Ve věku 68 let zemřel Jan Křtitel de la Salle v Rouenu. Patron učitelů a vychovatelů byl 24. května 1900 prohlášen Lvem XIII. za svatého. Školští bratři jsou dnes jeden z největších řádů vůbec.

Úcta a tradice: další památka Jana Křtitele de la Salle je 15. května. Kongregace školských bratří slaví svého zakladatele 26. ledna.

Znázorňování: Jan Křtitel de la Salle bývá znázorňován v úboru své kongregace: černé šaty s bílou vázankou (širokým límcem přes ramena). Kolem něho jsou děti. Především v domech kongregace Školských bratří je mnoho vyobrazení Jana Křtitele de la Salle, hlavně portrétů.

z knihy Rok se svatými připravil V.Kořenek

ZPRÁVY A INFORMACE

Studentský Velehrad 2008 Ve dnech 30. dubna až 4. května pořádá Vysokoškolské Katolické hnutí ČR již poosmé tradiční setkání vysokoškoláků Studentský Velehrad 2008. Stovky mladých lidí se každé dva roky setkávají při společných modlitbách, besedách a diskusích o aktuálních tématech. Doprovodný program nabízí koncerty, workshopy či sportovní aktivity. Vlastnímu setkání předchází také několikadenní pěší pouť.

Téma letošního Studentského Velehradu zní DILEMA na cestě životem s podtitulem "Hospodine, tvář tvou hledám" (Žalm 27). Studenti jsou zváni na pěší poutě, které setkání předchází. Probíhat budou od 30. 4. do 1. 5. Vycházet se bude ze severu od Svatého Hostýna, z východu ze Zlína, z jihu ze slovenské Skalice a ze západu půjde brněnská skupina. Pro neputující se letos nově otevírá možnost zúčastnit se předprogramu, jehož součástí bude například společná modlitba se zpěvy z Taizé. Předprogram se koná přímo na Velehradě od 1. do 2. 5. Více informací a registrační formulář naleznou zájemci na internetových stránkách www.studentsky.velehrad.cz a www.vkhcr.org.

Diecézní pouť do Svaté země. Arcibiskupství olomoucké pořádá u příležitosti roku Bible diecézní pouť do Svaté země 9. – 16. 10. 2008 základní osmidenní varianta 9. – 18. 10. 2008 prodloužená desetidenní varianta se zájezdem na Sinaj
Celková cena dle aktuálního ceníku jaro 2008, výše palivového příplatku se může změnit.
Osmidenní: 15 690 Kč + 25 USD (cena zájezdu 11 990 + let. taxy 1 600 + palivový příplatek 2100)

Desetidenní: 17 690 Kč + 105 USD (cena zájezdu 13 990 + let. taxy 1 600 + palivový příplatek 2100)

Program pouti a další informace, včetně formuláře přihlášky, naleznete na internetových stránkách Arcibiskupství olomouckého – www.ado.cz

Další informace:

Arcibiskupství olomoucké, Mgr. Štěpán Sittek, tel.: 587 405 434, 731 600 020, e-mail: Sittek@arcibol.cz

Všichni jsou srdečně zváni, ale počet míst je omezený, proto podávejte přihlášky co nejdříve

Setkání mládeže na Velehradě. ActIv 8 – setkání české a slovenské mládeže na Velehradě se uskuteční letos od 18. do 20. července.

Smyslem setkání je umožnit mladým lidem prožít oslavu Světového dne mládeže (SDM) s církví. Název ActIv8 (čteno "aktivejt", vychází z angl. "activate" – povzbudit, pohnout se, rozhýbat k činnosti). Vychází z biblického odkazu motta SDM: Sk 1,8 (Act 1v8). Věk účastníků: 14 až 30 let. Registrace proběhne na místě. Není třeba se dopředu hlásit. Ubytování ve vlastním stanu. Příspěvek na setkání je 100 Kč. Více informací: www.actIv8.cz

Světový den mládeže v Sydney. 15. – 20. 7. 2008 Heslem XXIII. světového dne mládeže v Sydney v Austrálii je verš: *Dostanete sílu Duchu Svatého, který na vás sestoupí, a budete mi svědky* (Sk 1,8). Odlet z Prahy nebo Vídně mezi 1. až 8. červencem. Přílet do Prahy nebo do Vídně po 26. červenci.

Bližší informace podá Sekce pro mládež ČBK, Thákurova 3, 160 00 Praha 6, e-mail: sydney@signal.cz, www.wyd2008.org, www.sydney2008.signal.cz

Rodinná Bible. V poslední době vydalo Karmelitánské nakladatelství bohatě ilustrovanou Rodinnou Bibli, která jistě zaujme čtenáře všech věkových generací. Jednotlivé biblické příběhy jsou zde převyprávěny srozumitelným způsobem tak, aby byly přístupné i malým dětem, ale zároveň zachovávají hodnověrnou vypovídací hodnotu a shodnost s texty Písma sv. (v tomto případě s českými liturgickými překlady). Dějiny spásy zde tedy nejsou podány pohádkovým nebo mytologickým způsobem, ale skutečně autenticky. Tato Bible má také církevní schválení arcibiskupství pražského, takže ji doporučujeme využívat jak při katechetické práci, tak také při četbě v rodinách atd. Rodinná Bible stojí 349 Kč a

seženete ji např. v prodejně Matice cyrilometodějské v Olomouci nebo si ji můžete objednat i přímo na webových stránkách karmelitánského nakladatelství www.kna.cz

Pout' pro chlapy. Sobota 3. května 208 na Hoře Matky Boží v Králíkách. Program na vývěsce ve farním kostele pod kůrem.

Komunita Blahoslavenství Dolany u Olomouce pořádá DUCHOVNÍ CVIČENÍ s názvem: Co je člověk, že na něho pamatuješ Žl 8,4. Hlavní přednášející: P. Bruno Moriconi, OCD – karmelitán, působící na Pontifikálním institutu spirituality Theresianum, v Římě. Program a další informace na vývěsce ve farním kostele pod kůrem.

Mše svatá na Ploštině u příležitosti výročí tragické události, obětovaná za všechny umučené na Ploštině bude v neděli 20. dubna v 11.00 hodin. Vzpomínková akce u památníku bude také v pátek 18. dubna ve 13.00 hodin.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci dubnu 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
5.4.:	10.	11.	9.
12.4.:	11.	1.	10.
19.4.:	12.	2.	11.
26.4.:	13.	3.	12.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.